

Vergaderjaar 1983-1984

15 907

Landinrichtingswet

Nr. 108

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN LANDBOUW EN VISSERIJ

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 29 juni 1984

Tijdens de eindstemming van de ontwerp-Landinrichtingswet op 13 juni jl. heeft het lid van uw Kamer, mevrouw De Boois, enige vragen gesteld omtrent de uitvoerbaarheid van de motie op stuknr. 104 van de heer Van Noord. In genoemde motie wordt uitgesproken, dat de gescheiden programma- en planprocedure beperkt dient te blijven tot die projecten waar sprake is van nauwe verwevenheid van belangen van landbouw, natuur, landschap en openluchtrecreatie en waar bovendien het provinciale planologische beleid onvoldoende onderbouwd is. Mevrouw De Boois wijst op de onbevoegdheid van de regering om zonder overeenstemming met provinciale staten af te wijken van de vorm van landinrichting en de wijze van voorbereiding.

Ik wil hieromtrent het volgende opmerken.

In het oorspronkelijke ontwerp van wet is gekozen voor een procedure van gefaseerde voorbereiding van landinrichtingsprojecten, waarbij eerst een programma wordt vastgesteld als basis voor het besluit om het project al of niet te laten doorgaan, waarna vervolgens een plan wordt vastgesteld dat wordt uitgevoerd.

Naar aanleiding van verzoeken vanuit uw Kamer om ook een eenvoudige procedure mogelijk te maken, is de vereenvoudigde voorbereiding bij gelegenheid van de nota naar aanleiding van het eindverslag in het ontwerp geïntroduceerd. De vereenvoudigde voorbereiding is een wijze van voorbereiding, waarbij de programmafase wordt overgeslagen en slechts een plan wordt vastgesteld, dat de basis is, waarop over het al of niet doorgaan van het project wordt besloten en dat tevens de grondslag is voor de uitvoering van het project.

Zoals ik naar aanleiding van de motie van de heer Van Noord reeds bij de behandeling van het ontwerp van wet in tweede termijn heb opgemerkt, is bij de besluitvorming over de wijze van voorbereiding van belang de mate van duidelijkheid met betrekking tot de ruimtelijke uitgangspunten - en dat bedoel ik met name het streekplan - en het antwoord op de vraag of de realisering van de doelstellingen van het betrokken project een complexe afweging van maatregelen en voorzieningen vereist.

De keuze van de wijze van voorbereiding geschiedt derhalve op basis van een bestuurlijke afweging, waarbij de regering, voor zover ze daarbij is betrokken, beide bovengenoemde aspecten in combinatie met elkaar wenst te bezien. Zoals mw. De Boois echter terecht opmerkt, hebben de provinciale besturen een zeer grote invloed op de keuze van de wijze van voorbereiding zoals uit de wet blijkt.

Immers over een verzoek om landinrichting in voorbereiding te nemen, stelt de Centrale Landinrichtingscommissie een zienswijze op, die mede op de wijze van voorbereiding betrekking heeft. De provinciale staten hebben echter de uitsluitende bevoegdheid om voorstellen tot plaatsing van gebieden op het Voorbereidingsschema Landinrichting in te dienen, welke voorstellen de wijze van voorbereiding inhouden. De wet bepaalt dat zij daarbij ondermeer met de zienswijze van de centrale commissie rekening houden.

Indien de centrale commissie, die een voordracht opstelt voor het voorbereidingsschema, of de minister van Landbouw en Visserij die het vaststelt, een andere wijze van voorbereiding voorstaan, moet daarover krachtens artikel 20, derde lid, van de ontwerp-Landinrichtingswet overeenstemming met provinciale staten worden bereikt.

Tijdens de mondelinge behandeling van het wetsvoorstel heb ik reeds naar voren gebracht, dat de gehele besluitvorming omtrent de vorm van landinrichting en de wijze van voorbereiding geschiedt in overleg met alle betrokken bestuurslagen en -organen. Om deze reden heb ik als mijn oordeel gegeven, dat de motie mij op dit moment niet wenselijk leek. Een andere vraag is echter, of de motie om die reden wel uitvoerbaar is. Al richt de motie zich tot de regering, het daarin uitgesproken oordeel zal ongetwijfeld bij de provinciale besturen mede in de overwegingen worden betrokken, wanneer zij voorstellen doen toekomen aan de minister van Landbouw en Visserij ten behoeve van de vaststelling van het voorbereidingsschema, waarbij ook de wijze van voorbereiding wordt aangegeven.

Bovendien zal het in de motie neergelegde oordeel tot uiting komen in het overleg, dat met het provinciaal bestuur gevoerd wordt over de vorm van landinrichting en de wijze van voorbereiding, welk overleg uiteindelijk tot overeenstemming moet leiden.

Zolang deze overeenstemming niet bereikt is, zal het betreffende gebied niet geplaatst kunnen worden op het Voorbereidingsschema Landinrichting. Verwacht mag echter worden, dat in het overleg de vereiste overeenstemming wordt verkregen.

Uit het bovenstaande moge blijken, dat niet gezegd kan worden, dat de regering geen enkele mogelijkheid heeft aan de motie uitvoering te geven.

De staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg